

Δ

δαερός (συνών. θερμός). Θερμός, hot, Ἐμπεδοκλῆς 90 δ α ε ρ ὀ ν δ' ἐποχεῖτο δ α η ρ ῶ. Πρβλ. δαίειν.

δαήμων (ἀντίθ. ἀδαήμων). Γνώστης, he who understands/judges rightly, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ῥυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δ α ἡ μ ο ν ε ς τοῖς τῆς σοφίης. Πρβλ. ἀνοήμων, (δάω) δεδαώς.

δάειν. Γνωρίζω, cognize, Ἐμπεδοκλῆς 17.25 τὴν οὐ τις . . . δ ε δ α ἡ κ ε θνητὸς ἀνὴρ. || **δεδαώς**. Γνώστης/ἐμπειρος, expert/skillful, Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ἀνέρες . . . εὖ δ ε δ α ῶ τ ε.

δαιδαλέοδος. Ποικιλεύοσμος, multiscented, Ἐμπεδοκλῆς 128.7 μύροισί τε δ α ι δ α λ ε ὅ δ μ ο ι ς.

δαίειν. Λάμπω, radiate/shine, Ἐμπεδοκλῆς 130 ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆρές τ' οἰωνοί τε, φιλοφροσύνη τε δ ε δ ἡ ε ι.

δαιμόνιος (ἀντίθ. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός). Ὑπερφυσικός, supernatural, Φιλόλαος 11.16 ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δ α ι μ ο ν ί ο ι ς καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις. Πρβλ. θεῖος, δαίμων.

δαίμων. Θεὸς-θεὰ/δαίμων, god-goddess/daemon, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δ α ἰ μ ο ν ο ς ὄκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς Παρμενίδης 1.3 ἐπεὶ μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι δ α ἰ μ ο ν ο ς, ἥ κατὰ πάντ' ἄστυ φέρει εἰδότα φῶτα 12.3 ἐν δὲ μέσῳ τούτων δ α ἰ μ ω ν ἥ πάντα κυβερνᾷ. || Ἡράκλειτος 119 ἦθος ἀνθρώπῳ δ α ἰ μ ω ν Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δ α ἰ μ ο ν ο ς. || Ἐμπεδοκλῆς 59 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δ α ἰ

μ ο ν ι δ α ί μ ω ν 115 εὐτέ τις ἀμπλακίησι φόνω φίλα γυῖα μίγ-
νη . . . δ α ί μ ο ν ε ς οἷτε μακραίωνος λελάχασι βίοιο Πυθαγό-
ρειοι C 2 (DK I 463,3) τὸν δ' ἐκ χαλκοῦ . . . ἤχον φωνήν εἶναί
τινος τῶν δ α ι μ ό ν ω ν ἐναπειλημμένην τῷ χαλκῷ.

δαίς. Ἐδεσμα/γεῦμα, food/feast, Ἐμπεδοκλῆς 137.4 σφάξας
ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δ α ἱ τ α.

δαΐφρων. Σοφὸς/συνετός, wise/prudent, Ἐμπεδοκλῆς 1
δ α ἱ φ ρ ο ν ο ς Ἀγχίτεω νιέ. Πρβλ. δαήμων, δεδάηκε.

δάκρυον. Δάκρυ, tear, Ἐμπεδοκλῆς 6.3 Νῆστις θ', ἡ δ α-
κ ρ ύ ο ι ς τέγγει κρούνωμα βρότειον Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,
1) ὅτι τὴν θάλατταν μὲν ἐκάλει εἶναι δ ά κ ρ υ ο ν. Πρβλ. ἰδρώς,
κρούνωμα.

δάκτυλος. Δάκτυλο χεριοῦ ἢ ποδιοῦ, finger or toe, Μέλισ-
σος 8(3) τῷ δ α κ τ ύ λ ω κατατρίβεσθαι Διογένης 6.13-14 ἐπὶ
τὸν μέγαν δ ά κ τ υ λ ο ν . . . ἐπὶ τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δ α κ τ ύ-
λ ο υ ς 6.24 καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς δ α κ τ ύ λ ο υ ς διατείνουσιν
(sc. αἱ φλέβες).

δάμνασθαι. Κατισχύω, prevail, Παρμενίδης 7.1 οὐ γὰρ μήπο-
τε τοῦτο δ α μ ῆ εἶναι μὴ ἐόντα.

δαπάνη. Δαπάνη, expenditure, Δημόκριτος 229 φειδώ τοι καὶ
λιμὸς χρηστή· ἐν καιρῷ δὲ καὶ δ α π ά ν η γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ.
Πρβλ. φειδώ, λιμός.

δάπτειν. Καταβροχθίζω, devour, Ἐμπεδοκλῆς 136 οὐκ ἐσο-
ρᾷτε ἀλλήλους δ ά π τ ο ν τ ε ς ἀκηδείησι νόοιο.

δατεῖσθαι 1. Κατανέμομαι, be distributed, Διογένης 3.1 οὐ
γὰρ ἂν οἷόν τε ἦν οὕτω δ ε δ ά σ θ α ι ἄνευ νοήσιος **2.** Διαμοιρά-
ζω, distribute, Δημόκριτος 279 τοῖς παισὶ χρὴ τῶν ἀνυστῶν δ α-
τ ε ἱ σ θ α ι τὰ χρήματα.

δαψιλός. Πολὺ ἀραιός, very rare, Ἐμπεδοκλῆς 39 εἵπερ ἀ-
πείρονα γῆς τε βάθη καὶ δ α ψ ι λ ό ς αἰθήρ.

